

[Dohrmann]

diskuterer, hvordan man skal få løst vore problemer, således at vi får sænket vore omkostninger, således at danske varer igen kan sælges, ikke alene herhjemme, men også ude på det store verdensmarked, skal man altså opleve, at SF fremsætter dynger af forslag, som går i den stik modsatte retning. Samtlige forslag, som SF her har fremsat, burde rettelig bære fællesbetegnelse, at de er både erhvervs- og beskæftigelsesfjendtlige.

Det er tidligere blevet hævdet, at SF er et akademikerparti. Jeg har aldrig nævnt det før, men når man ser disse forslag, så kan man ikke lade være med at tænke på, om SF udelukkende består af offentligt ansatte, som efterhånden har vænnet sig til, at der hver eneste måned kommer en check dumpende ind ad brevsprækken, og aldrig tænker det mindste over, hvorfra den check i grunden kommer.

Jeg skal ikke ofre megen tid på disse forslag, for vores politik går i stik modsat retning. Vi mener, at erhvervslivet skal have formindsket sine omkostninger. Hvis disse forslag gennemføres, vil det betyde det stik modsatte. Offentlig styring og kontrol, statsdirigering og umyndiggørelse er, hvad SF vil. Det frie initiativ, som selv østlandene efterhånden er ved at finde ud af, er nødvendigt for at kunne opretholde en nogenlunde økonomisk politik. Det ser SF væk fra.

Jeg skal afvise samtlige forslag, SF her har fremsat. Hvis de endelig kan bruges til noget, så er det til at bevise, hvor tåbeligt og bureaukratisk et system vi egentlig har herhjemme. Det kan forslagene bruges til, men det er også det eneste.

Kalnæs (SF):

SF fremsætter denne pakke med otte beslutningsforslag, fordi der på en række områder gives støtte til erhvervslivet helt generelt, uden nogen særlig begrundelse. Vi fastholder almindelige afskrivninger, hvor der er forretningsmæssig begrundelse for dem, men det er netop ikke tilfældet på de områder, hvor vi ønsker ændringer.

Disse beslutningsforslag fremsættes ikke bare, sådan som det har været hævdet, for at beskatte erhvervslivet hårdere og skaffe flere penge i statskassen. Det fremgår af beslutningsforslag nr. B 18, at det forudsættes, at

størstedelen af de indkomne midler bruges til direkte, selektive erhvervsstøtteordninger.

Det fremherskende i den nuværende støtte er jo, at der netop ikke tages og ikke kan tages samfundsmæssige hensyn, det vil sige hensyn til, om et tilskud gennem skattelettelser gavner samfundsmæssig økonomi eller beskæftigelsen eller måske endda begge dele. Et tilskud kan f. eks. lige så godt gå til at fremme øget import af en vare, som også produceres i Danmark, det vil sige direkte være med til at ødelægge betalingsbalancen og skaffe arbejdsløshed. Det er selvfølgelig uacceptabelt. Det, det drejer sig om, er at fremme dansk produktion og beskæftigelse gennem omlægning af vores erhvervstilskud, sådan som det er foreslået i beslutningsforslag nr. B 18.

Med hensyn til de øvrige beslutningsforslag skal jeg om forslaget om ophævelse af adgangen til at afskrive på erhvervsbygninger sige, at i mange tilfælde er der ikke nogen grund til disse afskrivninger. Mange bygninger stiger i værdi. Der er specielle tilfælde, hvor det ikke sker, men i de tilfælde, hvor der er en værdistigning, burde denne snarere beskattes, i stedet for at man nedskriver værdien. Der tales jo en hel del om inddragelse af værdistigninger i øjeblikket, og her er altså et område, hvor der faktisk gives tilskud til værdistigninger i stedet for en afgift. Fradrag for vedligeholdelse af bygninger er der mening i, fordi der faktisk bruges penge til vedligeholdelse af bygningerne.

Så er der beslutningsforslag nr. B 20 om ophævelse af adgangen til at foretage varelagernedskrivning. Igen må vi i SF sige, at der ikke er nogen forretningsmæssig begrundelse for de eksisterende regler. De stammer fra den anden verdenskrig, hvor der var vareknaphed. Situationen er helt modsat i dag. Reglerne giver en betydelig skatteudsættelse – det er noget med 4–5 mia kr. – som vi mener er helt ubegrundet, og det giver altså blot en almindelig støtte til erhvervslivet. Vi mener, at i mange tilfælde kan denne støtte være direkte skadelig set fra et samfundsmæssigt synspunkt, og derfor vil vi gerne have lagt den om.

Så er der beslutningsforslag nr. B 21 om at ophæve adgangen til at foretage forskudsafskrivninger. Det er baseret på den holdning, at der selvfølgelig skal være mulighed for at foretage afskrivning på driftsmidler, men at